

TAVOITTEISTA T

Kautta aikojen ensimmäinen enduron MM-osa ajettiin keväällä Portugalissa. Tiainen antoi heti varoituksen kilpamurheilleen ajamalla lauantaina toiseksi Wickselille kuusi sekuntia hävinneenä ja sunnuntaina sitten voittoon.

Toisena päivänä joutui Wicksel keskeyttämään vaihdelaatikon hajottua, joten viime vuoden Euroopanmestarin MM haaveet saivat heti pahan kolauksen. Viime kauden hopeamies Karlsson sen sijaan ei aikunut luovuttaa helpolla ajaen kolmanneksi ja toiseksi.

Sitten siirryttiin Ranskaan, missä Tiainen alkoi lopullisesti luhistaa vustustajiensa itseluottamusta. Suomalainen otti täydet pinnat molempina päivinä ja se tiesi jo 17 pisteen eroa molempien päivien kakkoseen Karlssoniin. Wickselin epäönäni sen sijaan jatkui. Lauantaina mies jäi ajamalla kärkeä kolmikolmikon ulkopuolelle ja sunnuntaina tuli taas keskeytys.

Muutaman viikon tauon jälkeen MM-karavaani siirtyi itämaihin ja tarkemmin sanoottuna Puolaan. Crossipikis oli aivan pehmeää röykkyistä hiekkaa ja sehän sopii Tiaiselle. Voitto oli siis odotettavissa molempina päivinä.

Perjantain-lauantain välisenä yönä, jolloin pyörät ovat katsastuksen jälkeen odottamassa starttia suljetussa varikossa!!! Hävisi kaksi 250 luokan pyörää. Puolalaisten järjestäjien leväperäisyyden vuoksi siis kaksi pyörää varastettiin ja kisan tuomaristo päätti, ettei 250 luokkaa aja ollenkaan lauantaina, jotta myös varastettujen pyörien kuskit pääsevät sunnuntaina mukaan. Muut luokat kuitenkin ajoivat ja Tiainen hiukan harmissaan seurasi sivusta. Sunnuntaina suomalainen oli taas vauhdissa ottaen voiton ennen Wickseliä ja Karlssonia.

Viikko väliä ja pisteitä oli jaossa yhdistyvän Saksan Karl-Marx Stadtissa, siis itämaissa oltiin edelleen. Paikkakunnalla ovat myös Mitsin teh-

taat, joten moottoripyöräilystä kiinnostunutta yleisöä oli todella runsaasti paikalla.

Tiainen oli taas vauhdissa ja otti kuivalla nurmella ja nopeilla metsäpoluilla ajettussa lauantain kisassa voiton muutaman sekunnin erolla nuoreen tsekkiiin nimeltä Hrobsky. Paikkakunnan oma mies Heidenreich ajoi kolmanneksi ja Karlsson vasta neljänneksi. Fellegora oli viides ja Wicksell vasta seitsemäs, joten Tiaisen uhkaajilla sujui heikosti.

Sunnuntaina oli sitten märkää ja vuorossa Tiaisen kauden heikoin esitys. Pariin otteeseen pikikillä ryöminyt suomalainen oli nimittäin vasta kahdeksas. Kolmas sija jäi kuitenkin vain kuuden sekunnin päähän, joten viimeinen kaatuminen oli aika ratkaiseva. Suurin syy heikkoon menestykseen oli väärä takarengasvalinta märälle alustalle. Endurossahan ajettiin muutama vuosi tarkkaan määrättyillä takarengas kuvioilla ja nappulan korkeudella. Tälle vuodelle kuvio kuitenkin va-

Jo pienenä Kari Tiainen päätti, että hänestä tulee maailmanmestari. Crossissa lahjakkaan kaverin tie loppui kuitenkin lukuisiin loukkaantumisiin. Noina vuosina luotiin kuitenkin vankka pohja tämän päivän vauhtiin enduropoluilla ja niinpä Kari pääsi nyt siihen tavoitteeseen mihin on aina pyrkinyt.

Seuraavassa lyhyt kertomus mestaruuteen johtaneesta kaudesta, sekä tuoreen enduron MAAILMANMESTARIN mietteet menneestä ja tulevasta.

VOITTA

Teksti ja kuvat: Jukka Helminen

pautui, mutta nappula madaltui muutaman millin. Ruotsalaiset olivat testeissä kokeilleet, että viimevuotinen sääntörensas oli korkean nappulansa ansiosta parempi savessa ja ajoivat sillä, kun Karilla oli alla uusi malli. Niinpä Karlsson oli nyt ykkönen ja Wicksell kakkonen.

Muutaman viikon tauon jälkeen oli vuorossa kolmen viimeisen kisan putki, joka alkoi Italiasta. Ero Karlssoniin oli 24 pistettä ja ruotsalaiset olivat todella latautuneet ja aikoivat näyttää Karille kaapin paikan. Suomalainen oli kuitenkin toista mieltä ja siksi miehellä oli allaan aivan uusi pyöräkin.

Crossipikksellä Tiainen ajoi kuin hurmiossa ja hullaannutti yleisön vetämällä mäenrinteessä olevista penkereistä välillä triplana yli. Ylämäkeen hyppi muutama ison luokan kuski samalla lailla, mutta Kari oli ainoa joka teki samaa myös jyrkissä alamäissä. Ja endurosahan hyppy on tehtävä täysin vauhtiinsa ja itseensä luottaen il-

man kokeilua! Voitto tuli loppujen lopuksi yhden-toista sekunnin erolla ennen järjestäjämaan Grogia.

Sunnuntain kisa sujui edelleen hienosti, mutta maastopikksellä tökkäsi vauhti ylämäessä kerran täysin nolliin ja aikaa kului sen verran, että voitto jäi parin sekunnin päähän. Karlssonilta alkoi kuitenkin jo usko loppua, sillä hän ei päässyt lähellekään Karin vauhtia ja ero pisteissä vain kasvoi.

Toiseksi viimeinen kisa ajettiin Unkarissa ja nyt oli jo mahdollisuus varmistaa mestaruus. Reitti oli helppo ja crossikoe aivan tasaisella pelolla hieputusta mikä ei oikein ole Tiaisen mieleen. Kun myös metsäpätkä oli lähes suoraa putkea olisivat erot pieniä. Lauantaina oli ajossa pientä tökkimistä ja sijoitus kuudes. Sunnuntaina meni hieman paremmin ja tuloksena kolmas sija. Kun kuitenkin Wicksell ja Karlsson olivat molempina päivinä kärjessä tiesi se Karin tarvitsevan vielä muutaman pinnan viimeisestä kisasta tse-

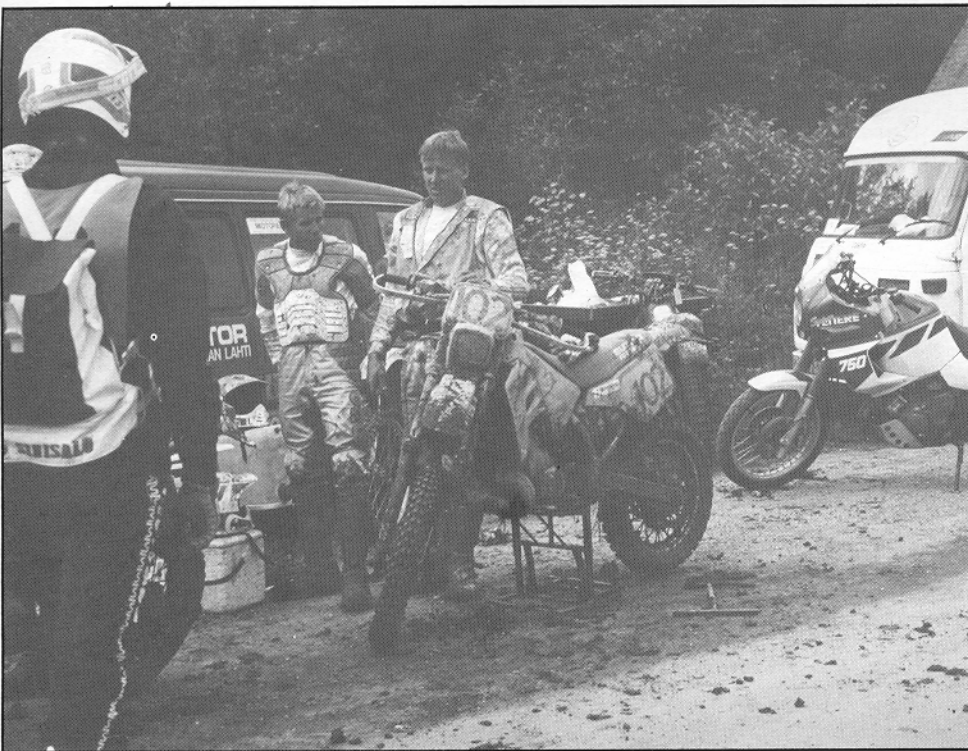
keistä. Ilman todellista epäonnea homma näytti jo aika varmalta ja ruotsalaiset saisivat jakaa keskenään loput mitalit.

Tsekkoslovakian kisa ajettiin vanhoissa, mäki-sissä Sixi maastoissa Bovacka Bystricassa. Ajoaikaa oli yli yhdeksän tuntia ja yöllä satoi vielä vettä, joten helpolla ei Tiainen tarvitsemiaan kolmea pistettä tulisi saamaan.

Olisiko pienellä jännityksellä ollut osuutta, mutta nyt sattui Karille lähes koko kauden edestä ohjelmaa.

Ensin meni kaveri siirtymällä sen verran korvalleen, että tanko ja vivut olivat solmussa. Sama toistui vielä ensimmäisellä crossilla, mutta sitten alkoivat pyörät vihdoon pysyä maata kohti. Aivan kisan lopussa oli kuitenkin vielä paha ylämäki siirtymällä ja kuskeja ristiin rastiin ruuhkana.

Peter Weckman ja Jarkko Vainio ovat tulevaisuuden nimiä. Molemmat pääsivät ajoissa parhaimmillaan kärjen tuntumaan, mutta epätasaisuus vaivaa.

Kuva: Jari Tikkanen

Tiainen joutui työntöhommiin ja pyöräkin alkoi keittää, mutta onneksi mies ehti AT:lle ajoissa. Maalissa suomalainen oli lopulta päivän kolmas ja vaikka Karlsson voittikin tiesi se ylivoimaista 250 luokan MAAILMANMESTARUUTTA.

Sunnuntain kisa sai nyt jäädä väliin ja mestaruusjuhlat alkoivat 50:n samppanjapullon voimin. Muunmaalaisten ihmetellessä meni puolet taivaalle ja pyörän pesuun ja loput kaadettiin kurkusta alas. Mestaruuksia ei tule turhan usein, joten silloin on myös syytä juhliä!

MP: Onneksi olkoon Kari! Palataan vielä kauden ja syihin miksi voitit mestaruuden.

Kari: Vahva itseluottamus on yksi syy. Hah hah no kyllähän sä tiedät itse ettei sillä yksin voiteta, mutta viime vuonna huomasin että voin voittaa ja uskoin siihen ja ajoin sen mukaan. Viime vuonna en vielä pärjännyt metsässä, mutta tänä vuonna pyrin niillä vähintään kolmen sakkiiin ja crossipätkillä ratkaisin voiton kotiin. Tietysti pyörä toimi hyvin ja tuuriakin oli matkassa.

MP: Mitä sanoisit pahimmista kilpailijoista ja muista suomalaisista.

Kari: Wickseliä pidin etukäteen kovimpana, mutta hän oli yllättävän epätasainen ja olihan sillä myös pari keskeytystä. Kentti (Karlsson) oli tosi kova ja liukkaalla se on ehkä nopein. Molemmat harmittelivat juttellessamme sitä, ettelvät ole treenanneet viime aikoina crossia ja ovat hypyissä aivan kateissa. Taitavat pelätä vastusta kun havittelevat nelareihin ensi kudeksi.

Muutama meikäläinen väläytteli välillä hyviä aikoja ja Vainio on kehittynyt tosi paljon. Siitä tulee vielä kova kun hommat osuvat kohdalleen. Eniten jatkilla tökkii pyörän laitto. Jousitukset ja muut on koko kauden metässä ja kisojen välillä ei edes huolleta pyöriä kunnolla. Crossissa oppi hieromaan vehkeet kuntoon, mutta kun ukot ei edes usko meikäläisen neuvoja.

MP: Miten nyt eteenpäin?

Kari: Ehkä ajan yhden crossin SM:n ja tietysti enduron SM:t. Sixi on tietysti ohjelmassa ja siihen pitää latautua kunnolla. Viime vuonna meni vielä opetellessa, mutta nyt pitäisi jo pärjätä paremmin.

MP: Miten ensi kausi?

Kari: Japsit eivät luultavasti ole vielä lähdössä mukaan tukemaan enduroa, joten eurooppalainen merkki näyttää todennäköiseltä. Husse olisi väkisin ostamassa meikäläistä ja Hanssonia, sekä Edmondsonia teamiinsä. Kokeilin jo Pellegrinellin (HVA) pyörää, mutta kaikki on vielä auki, sillä pari muutakin mahdollisuutta on. Pyöräni ovat toimineet hyvin, joten sikäli olisi turha vaihtaa merkkiä. Muuten jatkan samalla rennolla tyyliillä oli työnantaja kuka tahansa!

MUUT LUOKAT

Kasikymppisten kausi oli kahden kauppa Itä-Saksan Bieberbachin ja Italian Muraglian välillä. Saksalainen vei lopulta Simoninalla mestaruuden ja "mura" jäi muutamalla pinnalla hopealle. Niin ikään saapasmaan mies Franceschotti vei pronssia, mutta jo yli sata pistettä jääneenä.

FIM saisi tarkkaan harkita enduron nykyistä luokkakajoa ja ainakin nämä pikkupyörät voisi unohtaa. Pyörien myynti on lähes olematonta kaikkialla euroopassa, eikä osanottajakaan ole kuin nimeksi.

Piikkiluokassa oli yksi ylitse muiden, sillä englantilainen viime vuoden Euroopanmestari Edmondson piiskasi Kotariaan lähes ylivoimaisesti. Mies veti välillä yleiskisankin pohjia, joka kertoo vauhdista. Kaveri olikin ainoa, joka varmisti mestaruutensa jo toiseksi viimeisessä kisassa Unkarissa. Selvästi kakkoseksi jäi aiemmin kasikymppisellä mestaruuden ottanut italialainen Rossi. Hienosti muutaman voitonkin ajanut ja lähinnä keskeytyksillä hopean hävinnyt Nilsson otti pronssia.

Suomalaisista piikkimiehistä väläyttelivät Aures ja Vento välillä todella hyvää vauhtia. Parhaimmillaan ukot pyrkivät jopa viiden porukkaan, mutta harmittavasti Vennon kausi katkesi Puolassa murtuneeseen jalkaan. Aureskaan ei ajanut kaikkia kisoja, joten loppusijoitus ei ole mainittava. Näiden kahden lisäksi napsivat kauden aikana pisteitä Jukka Jokinen, Simo Penttilä ja Juha Ylönen

Kaksipuolokissa on mestari siis Tiainen ja seuraavina Karlsson ja Wicksel. Mutta myös Vainio sijoittui lopulta kymmenenneksi, mikä on hyvä suoritus, sillä onhan tässä luokassa eniten osanottajia.

Pekka Viljakaisella ei puolokissa oikein kulkenut ja oikutteleva tekniikka vei lopulta ajohalut ja mies jätti kolme viimeistä kisa väliin. Parhaimmillaan oli sijoitus kymmenes. Muita meikäläisiä pistemiehiä ovat Jari ja Jorma Kakko, Peter Weckman ja Jukka Viirret.

Viisisatasissa oli nopein kuski ehdottomasti Tiaisen tapaan crossista enduroon siirtynyt Peter Hansson. Kaveri ajaa kuitenkin todella kovalla riskillä ja niinpä virheitä myös sattuu. Loppujen lopuksi meni peli todella tarkaksi, sillä lauantaina tsekeissä meni Peter viimeisellä pikiksellä todella rajusti nurin. Kylkiluita ja jalkapöytä murtui, mutta sitkeästi mies ajoi vielä maaliin asti ja samalla mestaruuteen.

Ruotsalaisten omni oli, että italian Grasso loukasi itsensä jo ennen ratkaisevaa kisa, eikä voinut edes yrittää mestaruutta. Hopean vei aina varmasti ajava Jösse Jönsson ja pronssia tsekki Podmol. Grasso jäi neljänneksi. Jössekin havigtellee ensi kaudeksi nelareihin, joten siellä nousee taso rajusti.

Pikkunelareissa taistelivat koko kauden Lundberg ja Kotrba luokan herruudesta. Peli ratkesi viimeisessä kisassa ruotsalaisen hermoiluun ja kaatuiluun. Kotrba voitti molemmat päivät ja vei mestaruuden lähes koko kauden johtaneelta Lundbergilta. Kolmas oli lopulta Ranskan Charbonnel.

Suomalaisista kiersivät Nico Pahlberg ja Mika Kaipainen koko sarjan. Niko oli parhaimmillaan Itä-Saksassa jopa neljäs, mutta yleisesti kaverit olivat edelleenkin kärjen osalta aika kapealla tasolla, mutta ensi vuonna on mukaan tulossa kovia nimiä kaksitahtisista.

Isot nelarit olivat ehkä sarjan tasaväkisin luokka. Voiton vei niukasti Erikson ja Länsi-Saksan Von Zitzevitz oli kakkonen. Saksalainen on aloittanut endurosta ja ajoi sitten crossin MM-sarjaa ja palasi taas mukaan poluille. Kolmas oli päitsilläkin käynyt Katrinak.

Enduron ensimmäinen MM kausi sujui siis suomalaisittain hyvin. Olihan tuloksena yksi mestaruus kuudesta mahdollisesta. Paras maa oli kuitenkin Ruotsi, joka vei yhden mestaruuden ja viisiitalia!

Tiaisen menestys nostaa varmasti laji jatkossa ja odotettavissa on menestystä laajemmalla rintamalla. Eihän sitä nyt yhteen mestaruuteen kannata tyytyä vai mitä Kari!

